

یوئیل

یوئیل این کتاب را برای مردم یهودا که در قلمرو جنوبی اسرائیل سکونت داشتند، می‌نویسد.

او پیشگویی می‌کند که خداوند بلای وحشتناکی خواهد فرستاد تا مردم یهودا را تنبیه کند. این بلا هجوم ملخ به سرزمین یهودا خواهد بود. ملخ تمام مزارع را نابود خواهد کرد، زیرا مردم یهودا نسبت به خدا وفادار نبوده‌اند. کتاب نگاهی به آینده می‌اندازد و از روز داوری سخن می‌گوید. تا پیش از رسیدن آن روز، فرصت هست تا مردم بسوی خداوند بازگشت کنند.

یوئیل هجوم ملخ را بطور نمادی بکار می‌گیرد تا یورش سپاه دشمن را خبر دهد. مشهورترین بخش کتاب یوئیل در فصل دوم یافت می‌شود. این همان بخشی است که بطرس در روز پنطیکاست از آن نقل قول می‌کند:

«روح خود را بر همهٔ مردم خواهیم ریخت! پسران و دختران شما نبوت خواهند کرد. پیران شما خوابها و جوانان شما رؤیاها خواهند دید.»

نابودی محصولات و ماتم مردم

این پیام از جانب خداوند به یوئیل پسر فتوئیل رسید:

^۱ ای مردان سالخوردهٔ اسرائیل بشنوید! ای ساکنان زمین گوش فرا دهید! آیا در تمام عمرتان، یا در سراسر تاریختان هرگز چنین چیزی واقع شده است؟
^۲ در سالهای آینده این را برای فرزندانان نقل کنید. این داستان هولناک را سینه به سینه به نسل‌های بعدی تعریف کنید. ^۳ ملخها دسته‌دسته خواهند آمد و محصول شما را تمام خواهند خورد.

^۴ ای مستان بیدار شوید و زاری کنید، چون هر چه انگور بوده خراب شده و هر چه شراب داشتید از بین رفته است! ^۵ لشکر بزرگی از ملخ، تمام سرزمین اسرائیل را پوشانده است. آنقدر زیادند که نمی‌توان آنها را شمرد. دندانهایشان مثل دندان شیر تیز است! ^۶ تا کستان مرا از بین برده‌اند و پوست درختان انجیر را کنده، شاخه‌ها و تنه‌های آنها را سفید و لخت باقی گذاشته‌اند.

^۷ مثل دختر جوانی که نامزدش مرده باشد، گریه و زاری نمایید. ^۸ غله و شرابی که می‌بایست به خانه

خداوند تقدیم شود، از بین رفته است. کاهنان که خدمتگزاران خداوند هستند، ماتم گرفته‌اند. ^۹ در مزرعه‌ها محصولی باقی نمانده، غله و انگور و روغن زیتون از بین رفته و همه جا را غم و غصه فرا گرفته است.

^{۱۰} ای کشاورزان گریه کنید و ای باغبانان زاری نمایید؛ زیرا محصولات گندم و جو از میان رفته است. ^{۱۱} درختان انگور خشک شده، و درختان انجیر و انار، خرما و سیب، و تمام درختان دیگر نابود شده است. شادی از انسان رخت بر بسته است.

^{۱۲} ای کاهنان، لباس ماتم بپوشید. ای خدمتگزاران خدای من، تمام شب در برابر قبربانگاه گریه کنید، چون دیگر غله و شرابی نمانده تا به خانهٔ خدایتان هدیه کنید. ^{۱۳} روزه را اعلام کنید و خبر دهید که مردم جمع شوند. ریش سفیدان همراه با تمام قوم در خانهٔ خداوند، خدای خود جمع شوند و آنجا در حضور او گریه و ناله کنند.

^{۱۴} وای بر ما، چون روز هولناک مجازات نزدیک می‌شود. نابودی از جانب خدای قادر مطلق فرا رسیده است! ^{۱۵} خورا کمان در برابر چشمانمان ناپدید

نمی‌توان مانع پیشروی آنها شد.^۹ به داخل شهر هجوم می‌برند، از دیوارها بالا می‌روند و مثل دزد از پنجره وارد خانه‌ها می‌شوند.^{۱۰} زمین در برابر آنها به حرکت می‌آید و آسمان می‌لرزد. خورشید و ماه، تیسره و تار شده، ستارگان ناپدید می‌گردند.

^{۱۱} خداوند با صدای بلند آنها را رهبری می‌کند. این سپاه بزرگ و نیرومند خداوند است که فرمان او را بسجا می‌آورد. روز داوری خداوند روزی وحشت‌آور و هولناک است. کیست که بتواند آن را تحمل کند؟

دعوت به توبه

^{۱۲} خداوند می‌فرماید: «الآن تا وقت باقی است با تمام دل خود، با روزه و گریه و ماتم بسوی من بازگشت کنید.»^{۱۳} اگر واقعاً پشیمانید، دل‌هایتان را چاک بزنید نه لباس‌هایتان را.

بسوی خداوند، خدای خود بازگشت نمایید، زیرا او بخشنده و مهربان است. زود به خشم نمی‌آید، رحمتش بسیار است و راضی به مجازات شما نمی‌باشد.^{۱۴} کسی چه می‌داند، شاید او از خشم خود برگردد و آنقدر شما را برکت دهد که باز غله و شراب کافی داشته باشید و بتوانید به خداوند هدیه کنید!

^{۱۵} در کوه صهیون شیور را به صدا درآورید! روزه را اعلام کنید و همه قوم را در یکجا جمع کرده،^{۱۶} آنها را تقدیس کنید. پیران و کودکان و شیرخوارگان را هم جمع کنید. داماد را از خانه و عروس را از حجله‌اش فرا خوانید.^{۱۷} کاهانی که خدمتگزاران خداوند هستند در میان قوم و قربانگاه ایستاده، گریه کنند و دعا نموده، بگویند:

«ای خدای ما، از تقصیرات قوم خود بگذر و نگذار بت‌پرستان بر ایشان حکمرانی کنند، زیرا آنها از آن تو هستند. نگذار بت‌پرستان ایشان را مسخره کرده، بگویند: پس خدای شما کجاست؟»

* «تقدیس» یعنی جدا کردن، اختصاص دادن و مقدس ساختن.

می‌شود و تمامی شادبها و خوشبها در خانه خدای ما به پایان می‌رسد.^{۱۷} بذر در زمین پوسیده می‌شود. انبارها و سیلواها خالی شده‌اند. غله در مزرعه‌ها تلف شده است.^{۱۸} گاوان چون چراگاهی ندارند سرگرداندند و از گرسنگی می‌نالند و گوسفندان تلف می‌شوند.

^{۱۹} ای خداوند، ما را یاری فرما! زیرا گرما و خشکسالی چراگاهها را خشکانیده و تمام درختان را سوزانیده است.^{۲۰} حتی حیوانات وحشی هم برای کمک بسوی تو فریاد برمی‌آورند، چون آبی برای خوردن ندارند. نه‌های کوهستانها خشک شده و چراگاهها زیر آفتاب بکلی سوخته‌اند.

روز وحشتناک داوری خدا

❖ شیور خطر را در اورشلیم به صدا درآورید! بگذارید صدای آن بر بالای کوه مقدس من شنیده شود! همه از ترس بلرزند، زیرا روز داوری خداوند نزدیک می‌شود.

^۲ آن روز، روز تاریکی و ظلمت، روز ابرهای سیاه و تاریکی غلیظ است. چه لشکر نیرومندی! کوهها را مثل سیاهی شب می‌پوشاند! این قوم چقدر نیرومندند! مثل آنها پیش از این هرگز دیده نشده و پس از این نیز دیده نخواهد شد!^۳ مانند آتش زمین را می‌خورند. زمین در برابر ایشان مانند باغ عدن است ولی وقتی آن را پشت سر می‌گذارند به بیابان سوخته تبدیل می‌شود. هیچ چیز در برابر آنها سالم نمی‌ماند.^۴ آنها شیبه اسبهای تندرو هستند.^۵ تماشا کنید چطور روی کوهها جست و خیز می‌کنند! به صدایی که از خود در می‌آورند گوش فرا دهید! صدای آنها همچون غرش عرابه‌ها، و صدای آتشی است که مزرعه را می‌سوزاند و مانند قیل و قال سپاه بزرگی است که به میدان جنگ می‌رود!

^۶ مردم با دیدن آنها به خود می‌لرزند و رنگ از رویشان می‌پرد.^۷ آنها مثل جنگاوران حمله می‌کنند، و مانند سربازان از حصارها بالا می‌روند. در صفوف منظم حرکت می‌کنند^۸ و بدون اینکه مانعی برای یکدیگر باشند مستقیم به جلو می‌روند. با هیچ سلاحی

وعدۀ برکت

^{۱۸} آنگاه خداوند بخاطر آبروی سرزمین خود به غیرت آمده، بر قوم خود ترحم خواهد کرد. ^{۱۹} خداوند خواهد گفت: «من برای شما غله و شراب و روغن می فرستم تا سیر شوید. دیگر در بین بت پرستان مسخره نخواهید شد. ^{۲۰} سربازان دشمن را که از شمال بر شما هجوم آورده اند، از سرزمینتان بیرون می رانم و آنها را به نقاط دور دست می فرستم؛ ایشان را به سرزمینهای بی آب و علف باز می گردانم تا در آنجا بمیرند. نصف آنها به دریای مرده و نصف دیگرشان به دریای مدیترانه رانده خواهند شد. آنگاه بوی تعفن لاشۀ آنها بلند خواهد شد. من آنها را بسبب آنچه بر سر شما آورده اند نابود خواهم کرد.»

^{۲۱} ای مزرعه ها ترسان نباشید، از این به بعد شادی نموده، خوشحال باشید، زیرا خداوند کارهای عجیبی برای شما کرده است. ^{۲۲} ای گله ها و رمه ها نترسید، چون چراگاهها دوباره سبز می شوند. درختان باز میوه خود را خواهند داد و انجیر و انگور به فراوانی یافت خواهند شد. ^{۲۳} ای مردم اورشلیم، شادی کنید! در خداوند، خدای خود شادمان باشید! زیرا بارانهایی که او می فرستد، نشانه هایی از عدالت اوست. بار دیگر در پاییز بارانهای پاییزی و در بهار بارانهای بهاری خواهند بارید. ^{۲۴} خرمنگاهها دوباره پر از گندم شده، چرخشها از روغن زیتون و شراب لبریز خواهند گردید.

^{۲۵} خداوند می گوید: «تمام محصولی را که سالهای قبل ملخها آن لشکر بزرگ و نابودکننده ای که بر ضد شما فرستادم خوردند، به شما پس خواهم داد! ^{۲۶} بار دیگر غذای کافی خورده، سیر خواهید شد و مرا برای معجزاتی که برای شما انجام داده ام ستایش خواهید کرد و شما ای قوم من دیگر هرگز خوار نخواهید شد. ^{۲۷} ای اسرائیل، شما خواهید دانست که من در میان شما می باشم و تنها من خداوند، خدای شما هستم و دیگر هرگز خوار نخواهید شد.»

روز خداوند

^{۲۸} «پس از آن، روح خود را بر همه مردم خواهم

ریخت! پسران و دختران شما نبوت خواهند کرد. پیران شما خوابها و جوانان شما رؤیایها خواهند دید. ^{۲۹} در آن روزها من روح خود را بر غلامان و کنیزان شما نیز خواهم ریخت.

^{۳۰} «علامت های عجیب از خون، آتش و ستونهای دود، در آسمان و زمین ظاهر خواهم ساخت. ^{۳۱} پیش از فرا رسیدن روز بزرگ و هولناک خداوند، آفتاب تاریک و ماه مانند خون سرخ خواهد شد. ^{۳۲} اما هر که نام خداوند را بخواند نجات خواهد یافت. همانطور که خداوند وعده داده است، در اورشلیم عده ای جان سالم بدر خواهند برد؛ زیرا خداوند عده ای را برگزیده است که باقی بمانند.»

داوری بر قوم های بیگانه

۳ خداوند می فرماید: «در آن زمان وقتی رفاه و سعادت را به یهودا و اورشلیم بازگردانم، ^۴ سپاهیان جهان را در «درۀ داوری» جمع خواهم کرد و در آنجا ایشان را بخاطر میراث خود، اسرائیل محاکمه خواهم نمود، چون قوم مرا در میان قومها پراکنده ساخته، سرزمین مرا تقسیم کردند. ^۵ آنها بر سر افراد قوم من قمار کردند و پسران و دختران نوجوان را در ازای قاحشه ها و شراب فروختند. ^۶ ای صور و صیدون، و ای شهرهای فلسطین چه می خواهید بکنید؟ آیا می خواهید از من انتقام بگیرید؟ اگر چنین کنید من بلافاصله شما را مجازات خواهم کرد. ^۷ طلا و نقره و تمام گنجینه های گران قیمت مرا گرفته و آنها را به بتخانه های خود برده اید. ^۸ مردم یهودا و اورشلیم را به یونانیها فروخته اید و ایشان را از سرزمینشان آواره کرده اید؛ ^۹ ولی من دو باره آنها را از نقاطی که به آن فروخته شده اند باز می گردانم و همه کارهای شما را تلافی می کنم. ^{۱۰} من پسران و دختران شما را به مردم یهودا خواهم فروخت و ایشان هم آنها را به سبائیان که در نقاط دور دستی ساکنند خواهند فروخت. من که خداوند هستم این را می گویم.

^{۱۱} «برای جنگ آماده شوید و به همه خبر دهید!

برکت خداوند بر اسرائیل

^{۱۶} خداوند از اورشلیم فریاد برمی آورد. آسمان و زمین می لرزند؛ اما خداوند همچنان پناهگاه و قلعه قوم خود اسرائیل خواهد بود. ^{۱۷} «آنگاه خواهید دانست که من در کوه مقدس خود صهیون، خداوند، خدای شما هستم. اورشلیم برای همیشه از آن من خواهد بود و زمانی می رسد که دیگر هیچ سپاه بیگانه ای از آن گذر نخواهد کرد.

^{۱۸} «از کوهها شراب تازه خواهد چکید و از بلندیها شیر جاری خواهد شد. نهرهای خشک یهودا از آب پر خواهند شد و از خانه خداوند چشمه ای خواهد جوشید تا دره شطیم را سیراب سازد. ^{۱۹} مصر و ادوم هر دو بسبب ظلمی که به سرزمین یهودا کردند از بین خواهند رفت، زیرا مردم بی گناه آنجا را کشتند.

^{۲۰} «ولی یهودا و اورشلیم تا به ابد پایدار خواهند ماند. ^{۲۱} من انتقام خون قوم خود را خواهم گرفت و از تقصیر کسانی که بر آنها ظلم کردند، نخواهم گذشت. من در اورشلیم با قوم خود ساکن خواهم شد.»

بهترین سربازان خود را بسیج کنید و تمام سپاهیان خود را فرا خوانید. ^{۱۰} گاوآهنهای خود را ذوب نموده، شمشیر بسازید و از ابره های خود نیزه تهیه کنید. مردان ضعیف نیز خود را برای جنگ آماده کنند. ^{۱۱} ای همه قومها، بشتابید و از هر طرف جمع شوید.»

اکنون ای خداوند، جنگاوران خود را فرود آر!

^{۱۲} خداوند می فرماید: «قومها جمع شوند و به دره داوری» بیایند، چون من در آنجا نشسته، همه را داوری خواهم کرد. ^{۱۳} داسها را آماده کنید، زیرا محصول رسیده و آماده است. انگورهای داخل چرخش را با پا له کنید، چون از شرارت این مردم لبریز شده است.»

^{۱۴} مردم دسته دسته در «دره داوری» جمع می شوند، زیرا در آنجا روز خداوند بزودی فرا خواهد رسید. ^{۱۵} آفتاب و ماه تاریک می شوند و ستاره ها دیگر نمی درخشند.